

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review < insertion of an earlier segment- story	statement- challenge- question- answer- proof-
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אין פודין לא בעגל ולא בחיה, לא בשחוטה ולא בטריפה, ולא בכלאים ולא בכוי	[ת"ק]											◆	יב.
מתיר בכלאים - מפני שהוא שה, ואוסר בכוי - מפני שהוא ספק.	רבי אליעזר:											◆	יב.
נתנו לכהן - אין הכהן רשאי לקיימו עד שיפריש שה תחתיו:												■	יב.
מתני' מני?												^	יב.
בן בג בג היא												!	יב.
נאמר כאן שה ונאמר להלן שה, מה להלן - פרט לכל השמות הללו, אף כאן - פרט לכל השמות הללו	דתניא, בן בג בג:											◆	יב.
אי מה להלן - זכר תמים וכן שנה, אף כאן - זכר תמים וכן שנה												ז	יב.
ת"ל: תפדה תפדה - ריבה.												!	יב.
אי תפדה תפדה ריבה, אפ"ל כל הני נמי												ז	יב.
א"כ - שה שה מאי אהני ליה?												!	יב.
מהו לפדות בבן פקועה?	איבעי להו:											^	יב.
אליבא דר' מאיר לא תיבעי לך												!	יב.
בן פקועה טעון שחיטה	דכיון דאר"מ											◆	יב.
שה מעליא הוא												!	יב.
אלא כי תבעי לך אליבא דרבנן												^	יב.
דאמרי שחיטת אמו מטהרתו	[רבנן]											◆	יב.
כבישרא בדיקולא דמי, או דלמא: כיון דהשתא מיהא רהיט ואזיל, שה קרינא ביה?												^	יב.
אין פודין	מר זוטרא:											◆	יב.
פודין	רב אשי:											◆	יב.
א"ל רב אשי למר זוטרא: מאי דעתך - דילפת מפסח, אי מה להלן - זכר תמים וכן שנה, אף כאן זכר תמים וכן שנה												ז	יב.
תפדה תפדה - ריבה												!	יב.
אי תפדה תפדה ריבה, אפילו בן פקועה נמי												ז	יב.
א"כ, שה שה מאי אהני ליה?												!	יב.
מהו לפדות בנדמה?	איבעיא להו:											^	יב.
אליבא דרבי אליעזר לא תיבעי לך, השתא בכלאים פריקין, בנדמה מיבעיא												!	יב.
כי תיבעי לך אליבא דרבנן, בכלאים הוא דלא פריקין - בנדמה פריקין, או דלמא ל"ש?	[רבנן]											^	יב.
פרה שילדה מין עז - אין פודין	ת"ש:											ז	יב.
הא רחל שילדה מין עז - פודין												■	יב.
מני?												^	יב.
אילימא ר' אליעזר												!	יב.

disputants- חולקים ◇ קודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא בכלאים נמי פרקינן												יב.
אלא לאו רבנן היא											◇	יב.
לא, לעולם ר' אליעזר, היא גופה קמ"ל, דפרה שילדה מין עז אין פודין, לא תימא זיל אבתריה דידיה - והאי עז מעליא הוא, אלא זיל בתר אימיה - והאי עגל הוא.											◇	יב.
איזהו כלאים - רחל שילדה מין עז ואביו שה	ת"ש, דתני רבה בר שמואל:										◇	יב.
אביו שה כלאים הוא? נדמה הוא?												יב.
אלא: איזהו דמי לכלאים דשויה רבנן כי כלאים - רחל שילדה מין עז ואביו שה											!	יב.
למאי?											^	יב.
אי לקדשים											!	יב.
מהיכא דמעט כלאים מהתם מעט נדמה												יב.
(ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה	דתניא:											יב.
אי לבכור											!	יב.
(במדבר י"ח) אך בכור שור אמר רחמנא - עד שיהא הוא שור ובכורו שור												יב.
אלא למעשר											!	יב.
תחת תחת מקדשים גמר												יב.
אלא לפטר חמור											!	יב.
לא, לעולם למעשר, וכגון שיש בו מקצת סימניו, מהו דתימא: העברה העברה מבכור גמר, קמ"ל: תחת תחת מקדשים גמר											!	יב.
מהו לפדות בפסולי המוקדשין?	איבעיא להו:										^	יב.
אליבא דר"ש לא תיבעי לך											!	יב.
כיון דאמר מותר בהנאה	[ר"ש]										◇	יב.
חולין הוא											!	יב.
כי תיבעי לך אליבא דרבי יהודה											^	יב.
דאמר אסור בהנאה	[רבי יהודה]										◇	יב.
מאי? כיון דאסור בהנאה - אין איסור חל על איסור, או דלמא: כיון דלא תפיס פדיונו, אפקועי איסורא בעלמא הוא?											^	יב.
מי זוטרי מאי דכתיב בהו כצבי וכאיל, מה צבי ואיל אין פודין, אף פסולי המוקדשין אין פודין.	רב מרי בריה דרב כהנא:										!	יב.
השתא דאתית להכי, לר' שמעון נמי, צבי ואיל כתיב בהו.											■	יב.
מהו לפדות בבהמת שביעית?	איבעיא להו:										^	יב:
ודאי - לא תיבעי לך, לאכילה אמר רחמנא - ולא לסחורה											!	יב:
כי תיבעי לך ספק											^	יב:
ואליבא דרבי שמעון לא תיבעי לך, דלית ליה ספק											!	יב:
כי תיבעי לך - אליבא דרבי יהודה											^	יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי? כיון דמפריש טלה והוא לעצמו - לאכלה קרינא ביה, או דילמא: כיון דכמה דלא מפקע איסוריה לא מישתרי - כסתורה דמי?												יב:		
בהמת שביעית אין פודין בה את הודאי, אבל פודין בה את הספק.	ת"ש, דא"ר חסדא:										!	◇	יב:	
בהמת שביעית - פטורה מן הבכורה וחיבת במתנות.	ואמר רב חסדא:											◇	יב:	
פטורה מן הבכורה - לאכלה אמר רחמנא ולא לשריפה, וחיבת במתנות - דלאכלה קרינא בה.													יב:	
האוכל מעיסת שביעית עד שלא הורמה חלתה - חייב מיתה	מיתבי:										ג	◇	יב:	
ואמאי? כיון דאילו מטמא בת שריפה היא, לאכלה אמר רחמנא ולא לשריפה											ג	◇	יב:	
שאני הכא דכתיב לדורותיכם.											!	◇	יב:	
מנין לאוכל מעיסת שביעית עד שלא הורמה חלתה שחייב מיתה - שנאמר לדורותיכם.	תנ"ה:										!		יב:	
ולגמר מינה											ג		יב:	
התם - עיקר לאכילה, הכא - עיקר לשריפה:											!	◇	יב:	
נתנו לכהן כו':												■	יב:	
ישראל שהיה לו פטר חמור בתוך ביתו, ואמר לו הכהן תנהו לי ואני אפדהו - הרי זה לא יתנו לו אא"כ פדאו בפניו	תנינא להא, דת"ר:											■	יב:	
זאת אומרת - נחשדו הכהנים על פטרי חמורים	ר' נחמן אמר רבה בר אבוב:											■	◇	יב:
פשיטא												ג	יב:	
מהו דתימא: ה"מ - היכא דמחזק לן דמיקרי, אבל בסתמא - לא, קמ"ל דמורה בה היתירא:												!	◇	יב:
המפריש פדיון פטר חמור ומת, רבי אליעזר אומר: חייבין באחריותו, כחמש סלעים של בן	[רבי אליעזר]											◆	■	יב:
אין חייבין באחריותו, כפדיון מעשר שני.	חכמים:											◆	■	יב:
העיד רבי יהושע ורבי צדוק על פדיון פטר חמור שמת שאין כאן לכהן כלום,	ר' יהושע ור' צדוק:											■	◇	יב:
מת פטר חמור ר"א אומר: יקבר, ומותר בהנאתו של טלה	[ר"א]											◆	■	יב:
א"צ להקבר, וטלה לכהן:	חכמים:											◆	■	יב:
מ"ט דר' אליעזר - דכתיב (במדבר י"ח) אך פדה תפדה וגו' מה בכור אדם חייב באחריותו, אף בכור בהמה טמאה חייב באחריותו	רב יוסף:											■	◇	יב:
אי מה בכור אדם מותר בהנאה, אף בכור בהמה טמאה מותר?	א"ל אביי:											ג	◇	יב:
וכי תימא ה"נ												!		יב:
מת פטר חמור, רבי אליעזר אומר: יקבר	והתנו: [ר"א]											■	◇	יב:
מאי יקבר - לאו דאסור בהנאה?												ג		יב:
לא, יקבר כבכור אדם												!		יב:
אלא אדם בכור הוא דבעי קבורה, פשוט לא בעי קבורה?												ג		יב:
מודה ר' אליעזר בישראל שיש לו ספק פטר חמור בתוך ביתו - שמפריש טלה עליו והוא שלן	ועוד תניא:											■	ג	יב:
אמר קרא אך פדה תפדה - לפדייה הקשיטין, ולא לדבר אחר.	אלא אמר רבא:											!	◇	יב:
הערכין - בשעתן, ופדיון הבן - אחר שלשים יום, פדיון פטר חמור - לאלתר.	תנן התם:											■	◇	יב:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ופדיון פטר חמור לאלתר?												⚡	יב:	
אין בערכין ובפדיון הבן ובנזירות ובפטר חמור פחות משלשים, ומוסיפין עד עולם	ורמינהי:											⚡	יב:	
לומר שאם פדאו - פדוי	ר"נ:											!	◇	יב:
מכלל דבנו, אם פדאו - אינו פדוי?												⚡	יב:	
הפודה את בנו בתוך ל' יום, רב אמר בנו פדוי	והאיתמר: [רב]											⚡	יב:	
לאו איתמר עלה, אמר רבא: דכ"ע מעכשיו - אין בנו פדוי	[רבא]											!	יב:	